

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در «The Palestine Chronicle»

نویسنده: رمزی بارود

برگردان: مجله جنوب جهانی

فرستنده: علی کاظمی

۱۲ می ۲۰۲۵

قحطی در غزه:

آیا همچنان شاهد مرگ تدریجی غزه از گرسنگی خواهیم بود؟

به گفته رمزی بارود، اسرائیل با مصونیت کامل در آنچه به نظر می‌رسد یک آزمایش وحشیانه و طولانی‌مدت است، به عملیات خود ادامه می‌دهد، در حالی که بخش اعظم جهان نظاره‌گر است.

وضعیت امروز غزه به طرز آشکاری برتری استثنائی اسرائیل را برجسته می‌کند. اسرائیل از گرسنگی دادن به دو میلیون فلسطینی در نوار غزه محاصره‌شده و ویران‌شده به عنوان تاکتیکی برای گرفتن امتیازات سیاسی از گروه‌های فلسطینی فعال در آنجا استفاده می‌کند.

در ۲۳ اپریل، دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (OCHA) وضعیت کنونی بشردوستانه در غزه را «بدترین وضعیت دیده شده در طول جنگ» توصیف کرد. با وجود شدت این اظهارات، اغلب به نظر می‌رسد که به عنوان اخبار روزمره تلقی می‌شوند و اقدام عملی یا بحث اساسی اندکی را برمی‌انگیزند.

نقض قوانین بین‌المللی و بشردوستانه توسط اسرائیل در مورد اشغال فلسطین، حقایق تثبیت‌شده‌ای هستند. بعد جدیدی از استثناگرایی در حال ظهور است که در توانایی اسرائیل برای گرسنگی دادن عمدی به کل جمعیت برای یک دوره طولانی منعکس می‌شود، و حتی برخی از این رویکرد دفاع می‌کنند.

جمعیت غزه همچنان رنج عظیمی را تحمل می‌کند و حدود ۱۰ درصد از کل جمعیت خود را به دلیل مرگ، ناپدید شدن و جراحات از دست داده است. آن‌ها در یک منطقه کوچک و عمدتاً ویران‌شده به مساحت حدود ۳۶۵ کیلومتر مربع محصور شده‌اند و با مرگ ناشی از بیماری‌های قابل درمان روبه‌رو هستند و به خدمات ضروری و حتی آب پاک دسترسی ندارند.

علی‌رغم این شرایط، اسرائیل با مصونیت کامل در آنچه به نظر می‌رسد یک آزمایش وحشیانه و طولانی‌مدت است، به عملیات خود ادامه می‌دهد، در حالی که بخش اعظم جهان با درجات مختلفی از خشم، درماندگی یا بی‌اعتنائی کامل نظارمگر است.

پرسش از نقش جامعه بین‌المللی همچنان محوری است. در حالی که اجرای قوانین بین‌المللی یک جنبه است، اعمال فشار لازم برای دسترسی جمعیتی که با گرسنگی روبه‌رو است به نیازهای اساسی مانند غذا و آب، جنبه دیگری است. برای مردم غزه، حتی این نیازهای اساسی نیز پس از دهه‌ها انتظارات کاهش‌یافته، اکنون دست‌نیافتنی به نظر می‌رسند. در جلسات استماع عمومی در لاهه که از ۲۸ اپریل آغاز شد، نمایندگان بسیاری از کشورها از دیوان بین‌المللی دادگستری خواستند تا از اقتدار خود به عنوان بالاترین دادگاه برای صدور حکم مبنی بر توقف گرسنگی دادن فلسطینیان توسط اسرائیل استفاده کند.

جیمایون هندریکس، نماینده افریقای جنوبی، اظهار داشت که اسرائیل «نمی‌تواند مردم فلسطینی تحت حمایت را به طور جمعی مجازات کند». محمد سعود الناصر، فرستاده عربستان سعودی، افزود که اسرائیل نوار غزه را به «توده‌ای غیرقابل سکونت از آوار تبدیل کرده است، در حالی که هزاران نفر از مردم بی‌گناه و آسیب‌پذیر را به قتل رسانده است».

نمایندگان چین، مصر، الجزایر، افریقای جنوبی و سایر کشورها این احساسات را تکرار کردند و با ارزیابی فیلیپ لازارینی، رئیس‌اژانس امداد و کار سازمان ملل متحد برای آوارگان فلسطینی (UNRWA)، که در ماه مارچ گذشته اظهار داشت اسرائیل از ستراتیژی «تبدیل کمک‌های بشردوستانه به سلاح» استفاده می‌کند، همسو بودند.

با این حال، ادعای این که تبدیل غذا به سلاح یک تاکتیک عمدی اسرائیل است، نیازی به اثبات خارجی ندارد؛ خود اسرائیل آن را اعلام کرده است. یوآو گالانت، وزیر دفاع وقت اسرائیل، در ۹ اکتوبر ۲۰۲۳، تنها دو روز پس از آغاز جنگ نسل‌کشی، به طور علنی از «محاصره کامل» غزه خبر داد.

اظهارات گالانت – «ما یک محاصره کامل بر [غزه] اعمال می‌کنیم. نه برق، نه غذا، نه آب، نه سوخت – همه چیز بسته است. ما با حیوانات انسان‌نما می‌جنگیم و بر اساس آن عمل می‌کنیم» – یک خروش ناگهانی نبود، بلکه سیاستی ریشه در لفاظی‌های غیرانسانی‌سازانه داشت و با خشونت شدید اجراء شد.

این «عمل مطابق با آن» فراتر از بستن گذرگاه‌های مرزی و ممانعت از ارسال کمک‌ها بود. حتی زمانی که اجازه ورود کمک‌ها داده می‌شد، نیروهای اسرائیلی غیرنظامیان درمانده، از جمله کودکان، را که برای دریافت تدارکات جمع شده بودند، هدف قرار می‌دادند و آن‌ها را به همراه کامیون‌های حامل کمک بمباران می‌کردند. یک حادثه به ویژه ویرانگر در ۲۹ فیبروری ۲۰۲۴ در شهر غزه رخ داد که گزارش‌ها حاکی از آن بود که آتش نیروهای اسرائیلی ۱۱۲ فلسطینی را کشت و ۷۵۰ نفر دیگر را زخمی کرد.

این رویداد اولین مورد از آنچه به «کشتارهای آرد» معروف شد، بود. حوادث مشابه بعدی نیز رخ داد و در بین این رویدادها، اسرائیل به بمباران ناتوانی‌ها، انبارهای ذخیره کمک و داوطلبان توزیع کمک ادامه داد. هدف این بود که فلسطینیان را تا حدی گرسنه نگه دارند که امکان چانه‌زنی اجباری فراهم شود و احتمالاً منجر به پاکسازی قومی جمعیت شود.

در اول اپریل، حادثه‌ای رخ داد که در آن یک پهباد نظامی اسرائیلی به یک کاروان آشپزخانه مرکزی جهانی حمله کرد و منجر به کشته شدن شش امدادگر بین‌المللی و راننده فلسطینی آنها شد. این رویداد منجر به خروج قابل توجه امدادگران بین‌المللی باقی‌مانده از غزه شد.

دکتر رمزی بارود روزنامه‌نگار، نویسنده و سردبیر پایگاه خبری «The Palestine Chronicle» است. او نویسنده شش کتاب است. آخرین کتاب او که با همکاری ایلان پایه ویرایش شده است، «چشم‌انداز ما برای آزادی: رهبران و روشنفکران درگیر فلسطینی سخن می‌گویند» نام دارد.